

2017/2128(INI)

22.6.2018

ATZINUMS

Sniegusi Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par Augu aizsardzības līdzekļu regulas (Regula (EK) Nr. 1107/2009)
īstenošanu
(2017/2128(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Peter Jahr*

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, cik liela nozīme ir tiesiskajam regulējumam, kas veicina konkurētspēju, stimulē un atbalsta pētniecību un inovācijas, lai izstrādātu labākus un drošākus augus aizsardzības līdzekļus (AAL), vienlaikus nodrošinot plaša AAL spektra pieejamību. uzskata, ka ar turpmāku reglamentējošo noteikumu pārskatīšanu būtu jāveicina tas, lai AAL atļauja ir saderīga ar ilgtspējīgām lauksaimniecības sistēmām, kas ir videi nekaitīgas, efektīvas un cenas ziņā pieejamas un kurās pienācīgi tiek ņemta vērā ietekme uz sugām, kas nav mērķsugas, jo īpaši attiecībā uz bitēm un citiem lauksaimniecībai nepieciešamiem apputeksnētājiem un citiem kukaiņiem, piemēram, kaitīgo organismu dabiskiem ienaidniekiem;
2. atzīmē, ka ES atļauju piešķiršanas process AAL ir viens no stingrākajiem pasaulē, kas patlaban ilgst vairāk nekā 11 gadus, vidēji ir jāveic vairāk nekā 200 zinātniskie pētījumi un jāiegulda vairāk nekā EUR 220 miljoni, lai ES tirgū ieviestu jaunu produktu; ir pārliecināts, ka šīs regulas mērķus visefektīvāk var sasniegt, ja lauksaimniekiem un ražotājiem neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tie darbojas, ir pieejams plašs darbīgo vielu un AAL klāsts, kas ļauj tiem efektīvi vērsties pret kaitēkļiem; uzsver, ka plaša AAL klāsta pieejamība ir pamats jēgpilnai samazināšanas stratēģijai, jo citādi lauksaimnieki būtu atkarīgi no mazāk specializētiem un tādējādi mazāk iedarbīgiem AAL, kas radītu lielāku patēriņu; tādēļ pauž bažas par to, ka pēc Regulas (EK) Nr. 1107/2009 stāšanās spēkā ir apstiprināts ļoti neliels skaits jaunu darbīgo vielu; norāda, ka, kopš spēkā ir stājušies jaunie noteikumi, tikai astoņām darbīgajām vielām ir piešķirta atļauja tikt izplatītām ES tirgū; uzsver, ka šajā ziņā ļoti nozīmīgi ir ilgtspējīgi AAL (un tajos iekļautās darbīgās vielas); uzsver — ja lauksaimniekiem nebūs pieejami AAL, viņi nespēs novērst dažu graudaugos klātesošu dabisku patogēnu augšanu, tādējādi apdraudot mūsu pārtikas nodrošinājumu;
3. norāda, ka šī regula ir daļa no plašākas ES AAL sistēmas, kas sevī ietver arī ilgtspējīgas izmantošanas direktīvu, Regulu, kurā noteikti maksimāli pieļaujamie atlieku līmeņi pesticīdiem, un Regulu par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu¹, un ka visas šīs četras daļas ir jāskata kopā, lai noteiktu, vai tās atbilst paredzētajam mērķim, tostarp lai samazinātu kopējo izmantoto AAL apjomu, jo īpaši dalībvalstīm un Komisijai nodrošinot, ka tiek īstenota integrētā augu aizsardzība (IAA) un veicinot zema riska pesticīdu un atbilstīgas agronomiskās prakses izmantošanu; atgādina, ka ir būtiski nepieciešama integrēta pieeja un ka būtu jāņem vērā Regula (EK) Nr. 1185/2009 par statistiku attiecībā uz pesticīdiem;
4. norāda, ka pareizai un pienācīgai AAL izmantošanai jāatbilst Direktīvas Nr. 2009/128/EK noteikumiem un jo īpaši vispārējiem IAA principiem un tās holistiskajai pieejai; pauž nožēlu, ka dalībvalstis tikai daļēji īsteno šo principu potenciālu un ka IAA attīstību traucē nepietiekamais piedāvāto zema riska, ķīmikālijas nesaturošu pesticīdu skaits, tostarp zema riska alternatīvu augu aizsardzības metožu skaits; norāda, ka

gadījumos, kas saistīti ar ātri vairojošiem kaitēkļiem un slimībām, rezistence ir bioloģiski nenovēršama; uzsver, ka IAA izmantošana ir viens no veidiem, kā novērst rezistenci un nepieciešamību izmantot vispārējo apstrādi, bieži vien pat gadījumos, kad nav konstatēs neviens kaitēklis;

5. uzsver, cik svarīgi ir turpināt lauksaimnieku apmācīšanu un izglītošanu par pareizu un pienācīgu AAL pielietošanu; mudina dalībvalstis un Komisiju labāk izmantot pieejamos līdzekļus, lai palielinātu AAL drošu izmantošanu un samazinātu to kaitīgo ietekmi uz vidi; uzsver, ka ir jānoskaidro profesionāla un privāta AAL lietošana, ņemot vērā, ka uz tām neattiecas vienas un tās pašas prasības, un aicina Komisiju noteikt skaidru robežu starp šiem diviem lietošanas veidiem un attiecīgi grozīt noteikumus; uzsver, ka AAL izmanto ne tikai lauksaimniecībā, bet arī pilsētu teritorijās, tostarp parkos un uz dzelzceļiem, lai ierobežotu nezāļu un kaitēkļu izplatību; uzsver, ka gan profesionāliem, gan neprofesionāliem AAL lietotājiem būtu jāsaņem atbilstīga apmācība;
6. uzsver, ka precīzas lauksaimniecības tehnikas un tehnoloģiskās inovācijas var palīdzēt Eiropas lauksaimniekiem optimizēt kaitīgo organismu kontroli mērķtiecīgākā un ilgtspējīgākā veidā saskaņā ar Direktīvas 2009/128/EK principiem; uzsver potenciālo efektivitātes pieaugumu augu aizsardzībā, ko varētu gūt, izmantojot precīzās lauksaimniecības tehnoloģijas, kā rezultātā ievērojami samazinātos izmantotie daudzumi un samazinātos ietekme uz vidi; aicina Komisiju pilnībā izmantot šo zinātnes un tehnoloģiju progresu veidu un nodrošināt, ka lauksaimnieki, patērētāji un vide gūst no tā labumu;
7. norāda, ka dažiem instrumentu kopumā iekļautajiem instrumentiem, piemēram, bioloģiskajai kontrolei, kurā tiek izmantoti kaitēkļu dabiskie iznīcinātāji vai derīgi parazīti, lai tie varētu darboties, ir svarīgi, ka netiek izmantoti dažādi papildu pesticīdi, izņemot galējas nepieciešamības gadījumā;
8. norāda uz AAL lielo ietekmi uz graudaugu audzēšanu un novākšanu ar mazākiem zudumiem, ko izraisa slimības un kaitēkļu izplatīšanās, kā arī uz ražas kvalitātes uzlabošanu un lauku iedzīvotāju ienākumu palielināšanu;
9. norāda, ka lauksaimniekiem, īstenojot savas labības audzēšanas sistēmas, AAL izmantošana rada lielus izdevumus;
10. uzsver, ka jāapmainās ar zināšanām un jāapgūst prasmes saistībā ar pieejamajām alternatīvām ķīmisko pesticīdu un IAA izmantošanu, tostarp noskaidrojot optimālo augseku atbilstīgi lauksaimnieku tirgus un klimatiskajiem apstākļiem; turklāt norāda, ka tas jau ir paredzēts KLP horizontālajā regulā, jo īpaši arī lauku saimniecību konsultāciju pakalpojumos, ko finansē no lauku attīstībai paredzētajiem līdzekļiem;
11. uzsver, ka atļauja izmantot zema riska AAL nodrošina ilgtspējīgu ES lauksaimniecības nozari, to, cik svarīgi ir nodrošināt to pieejamību, un to, cik nozīmīgi zema riska AAL var būt visaptverošā integrētās augu aizsardzības stratēģijā; vērš uzmanību uz to, cik svarīgi ir sekmēt lauksaimniecības ekosistēmas labāku darbību un ilgtspējīgu lauksaimniecības nozari, vienlaikus norādot, ka AAL pieejamības trūkums varētu apdraudēt lauksaimniecības dažādošanu un izraisīt to, ka kaitīgi organismi kļūst rezistenti pret AAL; šajā sakarā uzskata, ka ir jāgarantē to efektivitātes un risku novērtējums un to spēja apmierināt lauksaimniecības vides, veselības un ekonomikas

vajadzības, lai palielinātu to pieņemšanu un veicinātu, ka lauksaimnieki tos plaši izmanto augu aizsardzības stratēģijas; aicina veicināt zema riska AAL izstrādi; konstatē, ka dabīgajām vielām un produktiem, par kuriem zināms, ka tie saistīti ar mazāku risku, nebūtu vajadzīgas garas apstiprināšanas procedūras; tādēļ prasa ieviest paātrinātu procedūru attiecībā uz bioloģisko zema riska augu aizsardzības līdzekļu novērtēšanu, apstiprināšanu un reģistrāciju;

12. pauž bažas par to, ka no jauna apstiprinātas ir ļoti nedaudzas vielas, lai gan tajā pašā laikā no tirgus ir izņemtas citas vielas; uzsver to, ka ES pārtikas piegādes nodrošināšanā ir svarīgi, lai lauksaimniekiem būtu pieejams atbilstīgs AAL instrumentu kopums;
13. atzinīgi vērtē to, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 īstenošanas ziņojums tiek sagatavots, lai pārbaudītu tās darbību, ar mērķi nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu un vides aizsardzību, kā arī augstu cilvēku, augu un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni; uzsver, ka tajā pašā laikā ir jāaizsargā ES lauksaimniecības nozares konkurētspēja, nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus, to darot ar piekļuves nodrošināšanu plaša diapazona aktīvām vielām un AAL visiem lauksaimniekiem un ražotājiem, neatkarīgi no tā, kura dalībvalsts tie darbojas; atgādina Regulas (EK) Nr. 1107/2009 astoto apsvērumu, kurā skaidri uzsvērts, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu aizsardzībai un ka būtu jāpiemēro piesardzības princips; šajā sakarā pauž bažas par to, ka dažām dalībvalstīm nav pietiekamu spēju, lai vērstos pret nelikumīgiem un viltotiem AAL;
14. ņem vērā to, ka Komisija veic Regulas (EK) Nr. 1107/2009 REFIT izvērtēšanu, ko ir plānots pabeigt 2018. gada novembrī; ir pārliecināts, ka šie secinājumi līdztiesīgajiem likumdevējiem sniegs pietiekamu informāciju, lai tie varētu apspriest, kā turpmāk pilnveidot Regulu (EK) Nr. 1107/2009;
15. uzsver, ka no 1993. līdz 2009. gadam atļauto darbīgo pesticīdus saturošo vielu skaits ir samazinājies par 70 %, bet kaitēkļu straujas izplatības gadījumu skaits ES ir palielinājies;
16. atzīst, ka augu aizsardzības līdzekļiem ir bijusi liela nozīme, palielinot lauksaimniecības nozares spēju apmierināt pasaules iedzīvotāju vajadzības pēc pārtikas, un ka šī nozare saskaņā ar FAO datiem¹ ir devusi ieguldījumu, lai nepietiekamu uzturu saņemošo cilvēku skaitu, kas 1990.–1992. gadā bija 18,6 %, 2014.–2016. gadā samazinātu līdz aptuveni 10,9 %, tādējādi uzskata, ka pastāvošā sistēma ir jāuzlabo, palielinot centienus novērst negatīvo ietekmi, nevis atmetot šo sistēmu bez tādu alternatīvu izstrādāšanas, kas būtu vienlīdz spējīgas saglabāt un nākotnē vēl palielināt pārtikas piegādi;
17. pauž bažas par to, ka pēdējā laikā notikušajās debatēs par Eiropas Savienības izmantoto, uz zinātnes atziņām balstīto AAL novērtēšanas sistēmu, tā arvien biežāk tiek apšaubīta; uzsver, cik svarīgi ir saglabāt un vēl vairāk nostiprināt sistēmu, kas būtu zinātniski robusta, kas, izsniedzot atļauju jebkādas darbīgās vielas izmantošanai, ir objektīva, pamatota ar savstarpēji salīdzinātiem pierādījumiem, kas gūti, izmantojot atklātu, neatkarīgu un multidisciplināru zinātnisko pieeju, saskaņā ar ES riska analīzes principiem un piesardzības principu, kā noteikts vispārējos pārtikas aprites tiesību aktos (Regula (EK) Nr. 178/2002); uzsver, ka darbīgo vielu atkārtotas apstiprināšanas

¹Skat. FAO (2015): *The State of Food Security in the World*; <http://www.fao.org/3/a-i4646e.pdf>

procedūrā ir jāņem vērā AAL praktiskais pielietojums, kā arī šajā jomā panāktais zinātniskais un tehnoloģiskais progress; norāda, ka pašreizējās novērtēšanas un apstiprināšanas sistēmas sarežģītība noved pie termiņu neievērošanas un var nozīmēt to, ka visa šī sistēma nevar pienācīgi darboties; tādēļ uzsver, ka šī sistēma ir jāpārskata un jāvienkāršo;

18. atzinīgi vērtē Komisijas īstenoto piesardzības principa interpretāciju, kas pausta REFIT novērtējumā saistībā ar vispārējiem pārtikas tiesību aktiem¹, ka tā nav alternatīva riska pārvaldības pieejai, bet drīzāk gan atsevišķa riska pārvaldības forma; atgādina, ka šis uzskats ir atbalstīts arī ES Tiesas nolēmumos²; aicina Komisiju šajā sakarībā novērtēt, vai Regulā (EK) Nr. 1107/2009 paredzētie izslēgšanas kritēriji atbilst savam mērķim;
19. norāda, ka ziņotājai dalībvalstij ir jā sagatavo un jā iesniedz Komisijai ziņojums, kas dēvēts par “novērtējuma ziņojuma projektu”, bet Iestādei – tā kopiju, novērtējot, vai sagaidāms, ka darbīgā viela varētu atbilst 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem; uzsver, ka ziņotājai dalībvalstij ir jāveic neatkarīgu, objektīvu un pārredzamu novērtējumu, ņemot vērā pašreizējās zinātniskās un tehniskās atziņas;
20. pauž bažas, ka Regula (EK) Nr. 834/2007 nenodrošina vienlīdz zinātniski pamatotu un pilnīgu režīmu, pamatojoties uz kuru novērtēt ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi, lai varētu izsniegt atļauju augu aizsardzības vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā; norāda, ka iepriekšminētajā regulā netiek pielietots risku novērtējuma un risku pārvaldības nošķiršanas princips;
21. pauž bažas par sistemātisku kavēšanos šajos atļauju piešķiršanas procesos un arvien biežāku Regulas (EK) Nr. 1107/2009 53. pantā paredzēto atkāpju izmantošanu; uzsver, ka šāda kavēšanās nopietni apdraud efektīvu un drošāku inovatīvu produktu ieviešanu tirgū, un ka tā var arī novest pie tā, ka arvien plašāk tiek izmantotas ārkārtas atļaujas, kas nozīmē lielāku slodzi videi; uzsver nepieciešamību dalībvalstīm ievērot tiesību aktos noteiktos termiņus, lai pieteikuma iesniedzējiem nodrošinātu paredzamību un veicinātu tādu inovatīvu AAL ieviešanu tirgū, kas atbilst stingrākām prasībām; turklāt uzskata, ka jebkura atkāpe būtu pienācīgi jāpamato un jāpārvērtē regulāri; atgādina, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 10. apsvērumā skaidri norādīts, ka vielas būtu jāiekļauj augu aizsardzības līdzekļos tikai tad, ja ir pierādīts to nozīmīgums augkopībā un nav sagaidāms, ka tām būtu kaitīga ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nepieļaujama iedarbība uz vidi; norāda, ka revīzija, ko Komisija 2016. un 2017. gadā veica septiņās dalībvalstīs, liecināja, ka lielākajā daļā šo valstu nebija pareizu sistēmu, kas nodrošinātu pieteikumu izskatīšanu tiesību aktos noteiktajos termiņos, kuri nedrīkst pārsniegt 120 dienas;
22. nosoda dalībvalstu vienpusējos lēmumus, kuri var novest pie citās dalībvalstīs apstiprinātu produktu lietošanas atcelšanas vai ierobežošanas, un saskaņošanas trūkumu laikā, kas nepieciešams pieteikumu apstrādāšanai, tādējādi tiek kropļota konkurence iekšējā tirgū un lauksaimnieki tiek iedzīti tehniskos strupceļos, kas ir kaitīgi videi un mazina lauku saimniecību konkurētspēju;
23. uzsver, ka uzticēšanās AAL apstiprināšanas sistēmai lielā mērā ir atkarīga no

¹ SWD(2018)0038.

² piem. Vispārējās tiesas 2011. gada 9. septembra spriedums *Francija/Komisija* T-257/07, ECLI:EU:T:2011:444.

sabiedrības uzticības EFSA, kura sniedz zinātniskus atzinumus, kas kalpo par pamatu apstiprināšanai un risku pārvaldībai; uzsver, ka liela nozīme sabiedrības uzticības saglabāšanā ir zinātnisko novērtējumu procesa pārredzamībai; tādēļ prasa, lai attiecīgās aģentūras tiktu pienācīgi finansētas un lai tām būtu vajadzīgais personāls, lai nodrošinātu neatkarīgu, pārredzamu un savlaicīgu atļauju piešķiršanas procesu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā REFIT novērtējumā saistībā ar vispārējiem pārtikas tiesību aktiem¹ ir nonākusi pie secinājuma, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) darbība ir bijusi ļoti pārredzama un tā ir apmainījusies ar datiem, ievērojot līdztiesīgo likumdevēju noteiktos stingras konfidencialitātes noteikumus; turklāt atzinīgi vērtē EFSA centienus uzlabot savu sistēmu, lai nodrošinātu neatkarību un iespējamo interešu konfliktu pārvaldību, un Revīzijas palāta ir norādījusi, ka no visām aģentūrām, kurās tā ir veikusi revīzijas 2012. gadā² (jaunākā aktualizācija veikta 2017. gada jūnijā³), EFSA sistēma ir vispilnīgākā; aicina Komisiju ierosināt uzlabojumus, lai vēl vairāk palielinātu regulatīvā procesa pārredzamību, cita starpā saistībā ar piekļuvi datiem par drošības pētījumiem, ko ražotāji iesnieguši savos pieteikumos AAL tirgus atļaujas saņemšanai ES; saskata nepieciešamību pārskatīt procedūru, ar mērķi uzlabot novērtējumus, palielināt to iestāžu neatkarību, kurām uzticēts veikt šos pētījumus, novērst interešu konfliktus un padarīt šo procedūru pārredzamāku;

24. norāda uz to, cik atšķirīgs ir pieteikumu skaits dažās no vienā zonā iekļautajām dalībvalstīm, pat ja tām ir līdzīga lieluma teritorija un līdzīgi lauksaimnieciskie apstākļi;
25. uzsver nepieciešamību stiprināt darba dalīšanu un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, veicinot pieejamību un novērtējumu veikšanā izmantojot saskaņotu metodoloģiju un modeļus, vienlaikus samazinot valstīs pastāvošās nevajadzīgās papildu prasības, lai nodrošinātu iekšējā tirgus optimālu darbību; norāda ka katrā dalībvalstī pastāv specifiskas prasības un nav saskaņotas novērtējumu metodes, kas ir galvenais cēlonis dalībvalstu savstarpējās uzticēšanās trūkumam un iemesls, kāpēc tās veic atkārtotu novērtēšanu, izmantojot savus nacionālos modeļus; uzsver dalībvalstu nozīmi Regulas (EK) 1107/2009 efektīvā īstenošanā; uzsver ieguvumus, ko dod efektīva novērtēšana, tostarp savlaicīgāku piekļuvi AAL, tostarp zema riska alternatīvām; uzskata, ka ir svarīgi uzlabot tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz AAL laišanu tirgū ES, lai novērstu konkurences traucējumus; uzsver, ka spēkā esošo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu vajadzētu veikt ar mērķi novērst darba dublēšanos un nodrošināt, ka lauksaimniekiem jaunās vielas ir pieejamas bez liekas kavēšanās;
26. atzinīgi vērtē zonālās novērtēšanas sistēmas ideju un mērķus, bet atzīst, ka šos mērķus vēl efektīvāk varētu sasniegt ar vienu Savienības līmeņa apstiprināšanas sistēmu; prasa Komisijai novērtēt, vai apstiprināšanas procesu varētu saīsināt un padarīt rentablāku, vai nu uzlabojot esošo sistēmu (piem., pilnveidojot metodoloģijas, modeļu un pieteikuma prasību saskaņošanu un/vai ieviešot obligātu apstiprināšanu visai zonai pēc tam, kad zonālā ziņotāja dalībvalsts ir sniegusi pozitīvu novērtējumu), vai arī izveidojot vienu Savienības līmeņa apstiprināšanas sistēmu;
27. atzinīgi vērtē zonālās atļauju piešķiršanas sistēmas ideju un mērķus, un atgādina, ka tai,

¹ SWD(2018)0038.

² https://www.eca.europa.eu/Lists/News/NEWS1210_11/NEWS1210_11_EN.PDF

³ https://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/corporate_publications/files/policy_independence.pdf

principā, vajadzētu novest pie tā, ka AAL apstiprināšana kļūst īsāka un rentablāka; norāda, ka AAL pieteikumu zonālās novērtēšanas, kas pieteikuma iesniedzējiem ļauj piedāvāt vienu zonālo ziņotāju dalībvalsti, rezultātā attiecīgajām dalībvalstīm, savstarpēji sadarbojoties, vajadzētu pieņemt lēmumu ne vēlāk kā 120 dienas pēc tam, kad zonālā ziņotāja dalībvalsts ir sniegusi reģistrācijas ziņojumu; pauž bažas par to, ka praksē šie ieguvumi gandrīz nemaz nav īstenojušies, novedot pie atļauju piešķiršanas procesa sistemātiskas aizkavēšanās un ārkārtas atļauju plašākas izmantošanas; tādēļ mudina dalībvalstis pilnībā izmantot darba dalīšanas iespēju, ko sniedz zonālā atļauju piešķiršanas sistēma, un mudina Komisiju un kompetentās iestādes atbalstītu dalībvalstis šajā jautājumā;

28. uzsver, ka dalībvalstu savstarpējās atzīšanas procedūras mērķis konkrētā ģeogrāfiskajā reģionā, ņemot vērā iekšējo tirgu, bija vienkāršot procedūras un palielināt dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos; uzskata, ka savstarpējas atzīšanas procedūras piemērošana ir svarīgs instruments, lai palielinātu darba dalīšanu un nodrošinātu termiņu ievērošanu, vienlaikus nodrošinot lietotāju optimālu aizsardzību, jo tas dod pieteikuma iesniedzējiem iespēju iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai citā dalībvalstī, kura tāpat izmanto attiecīgo produktu tām pašām lauksaimnieciskajām praksēm, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts atļaujas izsniegšanai sākotnējās reģistrācijas dalībvalstī, kurai, savukārt, visu laiku ir jābūt atbildīgai par novērtējumu, kas sniegts dalībvalstīm, kas piesakās uz savstarpējo atzīšanu;
29. uzskata, ka, ņemot vērā atšķirības dalībvalstu piekoptajās praksēs un faktiski atļauto produktu sarakstos, šie mērķi nav sasniegti; vērš uzmanību uz to, ka, ja starp dalībvalstīm pastāv ievērojamas atšķirības attiecībā uz apstiprinātajiem AAL un neuzticēšanās starp tām, savstarpējas atzīšanas principu nevar efektīvi piemērot; tādēļ aicina Komisiju uzlabot savstarpējās atzīšanas sistēmas darbību divos posmos:
 - a) pārskatīt savstarpējās atzīšanas procedūru, lai palielinātu tās efektivitāti un uzlabotu īstenošanu, termiņu ievērošanu un palielinātu dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos;
 - b) veikt ietekmes novērtējumu, lai apzinātu iespēju izveidot AAL apstiprināšanas procedūru (iespējams Eiropas līmenī un Komisijai koordinējot), ņemot vērā konkrētās ģeogrāfiskās īpatnības, lai dalībvalstu starpā saskaņotu noteikumus, būtiski samazinātu izmaksas un termiņus, un novērstu negodīgas konkurences problēmas, stiprinot AAL iekšējo tirgu un ņemot vērā to, ka šāda veida procedūra nebūs iespējama bez pietiekamiem budžeta līdzekļiem un dalībvalstu ekspertu zināšanām;
30. sagaida, ka ietekmes novērtējums apstiprinās, vai ES līmenī izveidojot vienotu iestādi, kas būtu atbildīga par visiem darbīgo vielu novērtēšanas un apstiprināšanas aspektiem, izdosies novērst darba dubultošanos, ievērojami samazināt izmaksas un administratīvo slogu un nodrošināt vispārēji augstu vides un cilvēku veselība aizsardzības līmeni, kā arī, vai tā darbotos kā vienas pieturas aģentūra saistībā ar darbīgo vielu novērtēšanu un reģistrēšanu;
31. uzskata, ka Eiropas līmenī saskaņota AAL apstiprināšanas procedūra varētu dot kopīgu risinājumu mazām lauku saimniecībām, kuras ir nonākušas tehniskā strupceļā, jo tām trūkst līdzekļu iegūt atļauju, bet privātās un publiskās ieinteresētās personas neveic pietiekamus ieguldījumus un izpēti;

32. norāda, ka saskaņošanas starp dalībvalstīm trūkums dubulto darbu, kā rezultātā nelietderīgi tiek tērēti līdzekļi un rodas lieks administratīvais slogs;
33. ar bažām norāda, ka lauksaimniekiem ir pieejams mazāks skaits instrumentu, jo kopš Regulas (EK) Nr. 1107/2009 īstenošanas ir samazinājies arī apstiprināto darbīgo vielu skaits; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, cik svarīgi ir finansēt pētniecību un inovācijas, jo īpaši izmantojot publiskā un privātā sektora partnerības, kuru mērķis ir rast tādus noturīgus, drošus un efektīvus alternatīvus augu aizsardzības risinājumus, kas ir nekaitīgāki videi un veselībai un ekonomiski izdevīgāki, un uzsver, ka lauksaimniekiem ir jāsniedz norādes par šo alternatīvo risinājumu īstenošanu, lai viņi savās saimniecībās varētu samazināt AAL lietošanu un nodrošināt, ka ilgtspējīga lauksaimniecība spēj nodrošināt aizvien pieaugošā pasaules iedzīvotāju skaita izraisīto pieprasījumu, kā arī risināt vides un veselības jautājumus; uzsver, ka izpētei un tehnoloģijām ir liela nozīme, lai varētu palielināt pieejamo instrumentu skaitu ar mērķi risināt lauksaimniecības pašreizējās un turpmākās problēmas, piemēram, novērst rezistenci;
34. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas centienus izveidot koordinēšanas instrumentu mazā lietojuma AAL apstiprināšanai, bet uzsver, ka šādu AAL izstrādāšanai ir jāiedāvā vairāk darbīgo vielu, un atgādina, ka daudzās dalībvalstīs šie mazā lietojuma AAL tiek izmantoti lielākās daļas graudaugu apstrādei;
35. uzskata, ka Regula (EK) Nr. 1107/2009 būtu jāgroza, lai vairāk ņemtu vērā vielas, kuras netiek uzskatītas par AAL un uz kurām gadījumos, kad tās tiek izmantotas augu aizsardzībai, attiecas šī regula; šādas vielas piedāvā interesantas alternatīvas, jo tās var iekļaut ražošanas metodēs un dažos bioloģiskās kontroles produktos;
36. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots mazā lietojuma koordinēšanas mehānisms kā forums, kas palīdzēs uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm, audzētāju organizācijām un nozari, lai izstrādātu mazajam lietojumam nepieciešamos risinājumus; uzsver, ka šim mehānismam ir nepieciešams ilgtspējīgs finansējums;
37. aicina dalībvalstis apmainīties ar informāciju un labāko praksi, kas gūta, pētot ražai kaitīgu organismu apkarošanu, tādējādi veicinot alternatīvus risinājumus, kuri ir praktiski gan no vides, gan veselības un ekonomikas viedokļa;
38. uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) lomai jaunu produktu izstrādē, jo MVU bieži pietrūkst lielo resursu, kas nepieciešami jaunu vielu izstrādes un apstiprināšanas procesā;
39. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis savstarpēji plašāk koordinē datu, jo īpaši datu par atliekvielām, ģenerēšanu;
40. uzskata, ka no trešām valstīm ievesti produkti, kuru audzēšanā ir izmantoti AAL, būtu jāpakļauj tiem pašiem stingrajiem kritērijiem, kas attiecas uz ES ražotiem produktiem; pauž bažas, ka ES neregistrētus AAL varētu izmantot importētu produktu ražošanā;
41. aicina Komisiju ierosināt Eiropas mēroga sistēmu mazo lietojumu un īpašu graudaugu atļaušanai un īpašu sarakstu, kurā būtu uzskaitītas galvenās un mazāk svarīgās graudaugu sugas, kas ir jāizmanto ES līmenī;

42. uzskata, ka zema riska pesticīdiem var būt liela nozīme IAA un aicina attiecībā uz šīm vielām ieviest paātrinātu apstiprināšanas procesu, lai veicinātu to iekļaušanu ražas aizsardzības stratēģijās;

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	20.6.2018
Galīgais balsojums	+: 32 -: 11 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Karine Gloanec Maurin, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Zbigniew Kuźmiuk, Norbert Lins, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Giulia Moi, Ulrike Müller, Maria Noichl, Marijana Petir, Bronis Ropè, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Franc Bogovič, Karin Kadenbach, Elsi Katainen, Anthea McIntyre, Momchil Nekov, Miguel Viegas
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Krzysztof Hetman

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA**

32	+
ALDE	Jan Huitema, Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	Jørn Dohrmann, Beata Gosiewska, Zbigniew Kuźmiuk, Anthea McIntyre
NI	Diane Dodds
PPE	Richard Ashworth, Franc Bogovič, Daniel Buda, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Czesław Adam Siekierski
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Karine Gloanec Maurin, Karin Kadenbach, Momchil Nekov, Maria Noichl, Maria Gabriela Zoană

11	-
EFDD	John Stuart Agnew, Giulia Moi, Marco Zullo
ENF	Philippe Loiseau
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Maria Lidia Senra Rodríguez, Miguel Viegas
VERTS/ALE	José Bové, Martin Häusling, Bronis Ropė

1	0
S&D	Marc Tarabella

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas